REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
STALNA SLUŽBA U GRUBIŠNOM POLJU
Grubišno Polje, Kolodvorska 2

Poslovni broj: P-931/2025-17.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Grubišnom Polju, po sucu toga suda Milki Katić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Bjelovaru, Stalnoj službi u Daruvaru, protiv tuženika Bodegrajac Joce, OIB: 63232955871, Glavna ulica 162, Grabovci, zastupanog po punomoćnicima Neveni Oulovski i Saji Oulovski, odvjetnicima iz Pakraca, P. Preradovića 5/13, radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 14. rujna 2026. godine u prisutnosti zastupnice tužitelja i punomoćnika tuženika, temeljem čl. 335. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu ZPP), dana 29. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, kao osnovan a koji glasi:

"Utvrđuje se nevaljanim otpis

- kč.br. 516/1 pakre sa 1982m2, livada sa 1982m2 (prije uspostave BZP kč.br. 516/1 oranica Pakra sa 1982m2 upisana u zk ul. broj 180 k.o. Bujavica)

- kč.br. 517 slatina sa 7013m2, oranica sa 7013m2, (prije uspostave BZP kč.br. 517 oranica zovik sa 7013m2 upisana u zkul.br. 180 k.o. Bujavica) upisana zk.ul. broj 347 k.o. Bujavica

- kč.br. 516/2 pakre sa 11509 m2, livada sa 3237m2, oranica sa 4136m2, oranica sa 4136m2 (prije uspostave BZP-a oranica jovik sa 11509m2 upisana u zk.ul. 97 k.o. Bujavica) upisana u zk.ul. 326 k.o. Bujavica

sa imena i vlasništva tužitelja te prijenos u novi zk.ul. broj 498 k.o. Bujavica uz istovremenu uknjižbu prava vlasništva za korist tuženika te se utvrđuje da je tužitelj vlasnik nekretnina i to

- kč.br. 516/1 pakre sa 1982m2, livada sa 1982m2

- kč.br. 517 slatina sa 7013m2, oranica sa 7013m2 sve upisane u zk.ul. broj 347 k.o. Bujavica i

- kč.br. 516/2 pakre sa 11509 m2, livada sa 3237m2, oranica sa 4136m2, oranica sa 4136m2 upisana u zk.ul. 326 k.o. Bujavica

te se nalaže ispravak upisa u zemljišnu knjigama način da se briše pravo vlasništva tuženika na predmetnim nekretninama uz istovremeni upis prava vlasništva u korist tužitelja.

II Nalaže se tuženiku Bodegrajac Joci, OIB: 63232955871, Glavna ulica 162, Grabovci, da tužitelju Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 800,00€, zajedno sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od dana donošenja presude pa do plaćanja, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika ovome sudu radi ispravka i upisa prava vlasništva.

U tužbi navodi da je tuženik temeljem rješenja Općinskog suda u Bjelovaru , Stalna služba u Pakracu, Zemljišnoknjižni odjel broj Z-3595/2025 od 20. listopada 2025. donesenog u pojedinačnom ispravnom postupku upisan kao vlasnik nekretnina upisanih u zk.ul. broj 498 k.o. Bujavica i to:

kč.br. 516/1 pakre sa 1982m2, livada sa 1982m2,

kč.br. 516/2 pakre sa 11509m2, livada sa 3237m2, oranica sa 4136m2, oranica sa 4136m2

kč.br. 517 slatina sa 7013m2, oranica sa 7013m2

uz istovremeno brisanje prava vlasništva tužitelja i otpis u novi zk uložak.

U navedenom pojedinačnom ispravnom postupku rješenjem Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Pakracu, Zk odjel broj Z-3595/2025 od 20. listopada 2025. , koje je tužitelj zaprimio 23. listopada 2025. , tužitelj je u uputi o pravnom lijeku upućen da svoje pravo ostvari u parnici pred sudom ili u postupku pred nadležnim tijelom (po čl. 213. st.2. ZZK).

Tužitelj podnosi tužbu radi ispravka u roku iz čl. 203. st.6. Zakona o zemljišnim knjigama.

Slijedom navedenog, tužitelj nije obvezan pokrenuti postupak mirnog rješenja sukladno čl. 186.a Zakona o parničnom postupku.

U navedenom zk pojedinačnom postupku sud je dopustio uknjižbu prava vlasništva na navedenim nekretninama u korist tuženika uz obrazloženje da posjed tuženika uračunavajući trajanje posjeda njegovog prednika (oca Dragana Bodegrajca) traje oko 50 godina, dakle da njihov posjed ima kvalitetu dostatnu za stjecanje prava vlasništva izvanrednom dosjelošću temeljem odredbe čl. 159. i 160. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

Tužitelj smatra da je ovakav zaključak suda pogrešan i protivan zakonu.

Predmetne nekretnine prije zk ispravnog postupka bile su upisane kao posjed (posjedovni list 176 k.o. Bujavica) i vlasništvo Republike Hrvatske i to prije uspostave BZP kao: kč.br. 516/1 oranica Pakra sa 1982m2, kč.br. 517 oranica zovik sa 7013m2 upisana u zk.ul. 180 k.o. Bujavica, i kč.br.516/2 oranica Jovik sa 11509m2 upisana u zk ul.broj 97 k.o. Bujavica,.

S obzirom da su predmetne nekretnine upisane kao posjed i vlasništvo Republike Hrvatske, a tuženik (tamo predlagatelj) prijedlogu nije priložio niti jednu

ispravu koja bi upućivala na to da je isti posjednik navedenih nekretnina, osim što u prijedlogu navodi da je faktični vlasnik istih, to ne proizlazi niti iz jedne priložene isprave, otvaranje pojedinačnog zk. ispravnog postupka smatra neosnovanim.

Naime, pojedinačni ispravni postupak treba predstavljati učinkovito pravno sredstvo za usklađivanjem katastarskog i zemljišnoknjižnog stanja u slučajevima u kojima predlagatelji raspolažu ispravama iz kojih proizlazi opravdanost i osnovanost pokretanja takvog postupka.

Također, uvidom u rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Kutini od 12. ožujka 2020. iza pok. Dragana Bodegrajac, oca predlagatelja, vidljivo je da kčbr. 516/1, 517 i 516/2 sve k.o. Bujavica nisu obuhvaćene rješenjem o nasljeđivanju, kao knjižno, a niti kao vanknjižno vlasništvo.

Isto je vidljivo i uvidom u povijest promjena katastra Pakrac, iz koje proizlazi da su navedene čestice 1989. bile u posjedu Bodegrajac Dragana, a od 2007. prenesene su u posjed Republike Hrvatske.

Nadalje, predmetne čestice obuhvaćene su Programom raspolaganja poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu Republike Hrvatske, Grada Lipika, stoga je tužitelj podnio prigovor na prijedlog za za ispravak i to prije svega, iz razloga jer nije bilo osnova niti za otvaranje pojedinačnog zk. ispravnog postupka, u odnosu na navedene čestice, a podredno zbog činjenici da niti jedna isprava niti dokaz priložen uz prijedlog, ne upućuje da bi predlagatelj bio posjednik niti vlasnik navedenih nekretnina, međutim sud posve neosnovano usvaja prijedlog predlagatelja.

Republika Hrvatska je stvarni vlasnik i posjednik nekretnina iz točke I. tužbe budući da je putem svojih pravnih prednika stekla vlasništvo na istima i to:

- za kč.br. 517 k.o. Bujavica kupoprodajnim ugovorom od 22. lipnja 1964. prema kojem je Prodanovcić Sajka prodala istu Poljoprivrednoj zadruzi Pakračka Poljana upisana u zemljišnim knjigama pod brojem Z-2120/64,

- za kč.br. 516/2 k.o. Bujavica kuporodajnim ugovorom od 14. srpnja 1964. kojim je Grbić Draga prodala nekretninu Poljoprivrednoj zadruzi Pakračka Poljana, upisana u zemljišnim knjigama pod brojem Z-1605/1964, te

- za kč.br. 516/1 k.o. Bujavica rješenjem o arondaciji broj: 02-UP-132/1-78 od 28. svibnja 1982. kojim rješenjem je korisniku arondacije OUR PIK NOVA GRADIŠKA "POLJOPRIVREDA" Lipik u rudini "Pakre" u k.o. Bujavica… između ostalih pripojena predmetna nekretnina.

U zemljišnoj knjizi Republika Hrvatska je bila upisana kao vlasnik predmetnih nekretnina i to kako slijedi:

- kč.br. 516/1 upisana je u zemljišnim knjigama od 1982. temeljem rješenja komisije za arondaciju od 28. svibnja 1982. i dopunskog rješenja Općine Pakrac kao Društveno vlasništvo, a od 1998. kao vlasnik upisuje Republika Hrvatska na temelju prijedloga Državnog pravobraniteljstva sukladno čl. 360. st. 2. i 362.st.1. Zakona o vlasništvu i čl. 3. Zakona o poljoprivrednom zemljištu,

-kč.br. 517 upisan je u zemljišnim knjigama od 1964 kao Društveno vlasništvo , a od 1998. kao vlasnik upisuje Republika Hrvatska na temelju prijedloga Državnog pravobraniteljstva sukladno čl. 360. st. 2. i 362.st.1. Zakona o vlasništvu i čl. 3. Zakona o poljoprivrednom zemljištu, kč.br. 516/2 upisan je u zemljišnim knjigama od 1964 kao Društveno vlasništvo, a od 1974 uknjižuje se pravo korištenja PIK Nova Gradiška, OUR za biljnu proizvodnju, a od 1980, upisano je pravo korištenja SOUR PIK Nova Gradiška, od 1990 novi korisnik je Društveno poduzeće "Poljoprivreda" Lipik dok se 1998. kao vlasnik upisuje Republika Hrvatska na temelju prijedloga Državnog

pravobraniteljstva sukladno čl. 360. st. 2. i 362.st.1. Zakona o vlasništvu i čl. 3. Zakona o poljoprivrednom zemljištu.

Tužitelj ističe kako nisu ispunjeni uvjeti za stjecanje prava vlasništva na navedenim nekretninama dosjelošću s obzirom da se kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na nekretninama koji su nada 08. listopada 1991. bile upisane kao društveno vlasništvo, a kako je navedeno u točki III. tužbe predmetne nekretnine bile su upisane kao društveno vlasništvo, u vrijeme dosjedanja uračunava cjelokupno vrijeme posjedovanja nekretnina, od dana stupanja u posjed poštenog posjednika i njegovih pravnih prednika (dakle i vrijeme prije 08. listopada 1991 ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe čl. 388. st. 4. ZVDSP , nego na temelju drugih odredaba tog Zakona), do najkasnije 17. studenog 1999. do kada je odredba čl. 388. stavak 4. ZVDSP/06 (u izvornom sadržaju) bila na snazi, a ne do podnošenja tužbe u svakom predmetu, a u konkretnom slučaju do podnošenja prijedloga za zk ispravni.

U prilog navedenog dostavlja recentnu sudsku praksu, presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-273/2024-2 od 19. veljače 2025. godine u kojem je izraženo navedeno stajalište.

S obzirom da je potrebno 40 godina samostalnog posjedovanja je očito da u trenutku podnošenja prijedloga za zk ispravni nisu bile ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

Stoga u konkretnom slučaju nije protekao rok od 40. godina određen čl. 159. st. 4. ZVDSP. za stjecanje vlasništva dosjelošću.

Slijedom naprijed navedenoga, tužitelji je stvarni vlasnik i posjednik nekretnina, pa predlaže da sud donese presudu kojom se utvrđuje nevaljanim otpis

- kč.br. 516/1 pakre sa 1982m2, livada sa 1982m2 (prije uspostave BZP kč.br. 516/1 oranica Pakra sa 1982m2 upisana u zk ul. broj 180 k.o. Bujavica) - kč.br. 517 slatina sa 7013m2, oranica sa 7013m2, (prije uspostave BZP kč.br. 517 oranica zovik sa 7013m2 upisana u zkul.br. 180 k.o. Bujavica) upisana zk.ul. broj 347 k.o. Bujavica

- kč.br. 516/2 pakre sa 11509 m2, livada sa 3237m2, oranica sa 4136m2, oranica sa 4136m2 (prije uspostave BZP-a oranica jovik sa 11509m2 upisana u zk.ul. 97 k.o. Bujavica) upisana u zk.ul. 326 k.o. Bujavica sa imena i vlasništva tužitelja te prijenos u novi zk.ul. broj 498 k.o. Bujavica uz istovremenu uknjižbu prava vlasništva za korist tuženika te se utvrđuje da je tužitelj vlasnik nekretnina i to kč.br. 516/1 pakre sa 1982m2, livada sa 1982m2

kč.br. 517 slatina sa 7013m2, oranica sa 7013m2 sve upisane u zk.ul. broj 347 k.o. Bujavica i

kč.br. 516/2 pakre sa 11509 m2, livada sa 3237m2, oranica sa 4136m2, oranica sa 4136m2 upisana u zk.ul. 326 k.o. Bujavica te se nalaže ispravak upisa u zemljišnu knjigama način da se briše pravo vlasništva tuženika na predmetnim nekretninama uz istovremeni upis prava vlasništva u korist tužitelja, uz nadoknadu troškova postupka zajedno sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od dana donošenja presude pa do plaćanja, u roku od 15 dana.

2. Tužba je dostavljena tuženiku na davanje odgovora, a koji odgovor je tuženik dao u pismenom podnesku od 30. travnja 2026. godine u kojem navodi da osporava tužbu i činjenične navode iz tužbe jer je tuženik navedene nekretnine stekao

nasljeđivanjem kao izvanknjižno vlasništvo svog oca Dragana Bodegrajac, a sporne nekretnine nisu navedene u rješenju o nasljeđivanju ni kao izvanknjižno vlasništvo iz razloga što je otac tuženika umro 2019. godine a tužitelj se temeljem izjednačenja podataka u gruntovnici i katastru upisala u katastar 2007. godine pa nije u podacima iz zemljišnih knjiga i katastra koje javni bilježnik pribavlja po službenoj dužnosti bilo vidljivo da je tuženikov otac posjednik. Nesporno je da je otac tuženika bio upisan u katastru i da je tuženik nasljednik svoga oca.

Vrhovni sud je već u prijašnjim revizijskim odlukama zauzeo stav da nasljeđivanje predstavlja zakonsku osnovu za nasljeđivanje neovisno o tome je li sporna nekretnina utvrđena kao izvanknjižno vlasništvo ili ne.

Nadalje, navodi da sporne čestice zajedno sa kčbr. 516/3 k.o. Bujavica koja je bila uvedena u rješenje o nasljeđivanju čine jednu cjelinu tako da tuženik kao laik nije mogao samo temeljem brojke katastarske čestice shvatiti da se radi o više čestica jer kao i većina ljudi ne zna svoje nekretnine po brojevima već po narodnim nazivima.

Da se ne događa u praksi da se neke čestice ne obuhvate rješenjem o nasljeđivanju ne bi ni postojao institut naknadno pronađene imovine.

Da je tuženikov otac bio posjednik proizlazi iz povijesti promjena u kojoj je navedeno da je isti bio posjednik od 1989. godine uz napomenu na kraju da katastar ne posjeduje podatke prije domovinskog rata jer su isti uništeni u ratu pa s obzirom na navedeno tužitelj ne može nikako tvrditi da nije dostavljen niti jedan dokument jer upravo povijest promjena je najčešći dokument koji se koristi u zemljišnoknjižnim postupcima posebice na području gdje se nalaze sporne nekretnine iz razloga što je to ratno područje i većina dokumenata fizičkih osoba je uništeno u ratu jednako kao što su uništene i kuće i ne može se uzeti stranci za zlo što ne posjeduje takve dokumente jer je riječ o izvanrednim životnim situacijama.

Kčbr. 516/3 koja čini cjelinu sa spornim česticama je još u 2019. godine ZK ispravnom postupku tuženikov otac preveo na svoje ime i u tom postupku je kao svjedok dao iskaz Đuro Benčik koji je u navedenom iskazu rekao da se radi o površini od otprilike 5 jutara i više a navedena i sada sporna čestica zaista čine toliku površinu. Svjedok je iskazivao da je na navedenoj njivi pomagao ocu tuženika na način da je prikolicom prevozio usjeve s njive. Tuženik a prije njegov otac i djed uživaju sporne nekretnine od 50-ih godina prošlog stoljeća, dakle, prednici tuženika i tuženik su se oduvijek ponašali kao vlasnici spornih nekretnina a da im prednici tužitelja ni tužitelj nisu osporavali pravo vlasništva. S obzirom na navedeno ispunjena je pretpostavka za dosjelost koja se odnosi na posjedovanje nekretnina u trajanju od 40 godina do studenog 1999. godine, sukladno odluci Vrhovnog suda Rev-273/2024-2. na koju se poziva tužitelj u tužbi.

Tužitelj nikada nije bio u posjedu navedenih nekretnina a niti je dan danas, a osobe od kojih navodi da ih je stekao isto nisu nikada bile u posjedu iako su bile upisane u zemljišnim knjigama pa samim time navedene nekretnine nisu bile predane u posjed tužitelj.

Isto tako, u tužbi je navedeno da su navedene čestice obuhvaćene programom raspolaganja poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu Republike Hrvatske i Grada Lipika, a sam Grad Lipik u dopis koji se prilažu uz tužbu navodi da za iste nikada nije sklopljen ugovor o zakupu pa samim time proizlazi da iste nisu u posjedu Republike Hrvatske.

Isto tako, u prilog tome da je tužbeni zahtjev neosnovan proizlazi i iz pasivnog držanja tužitelja na način da se nije ni pojavio na raspravi u ZK postupku jer da je i sam

vjerovao da prijedlog za ZK ispravni postupak nije osnovan svakako bi došao na ročište i osporio isti i predložio dokaze u navedenom smjeru.

S obzirom na navedeno tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu i predlaže sudu da isti odbije uz nadoknadu troškova postupka.

3. Radi razjašnjenja spornih činjenica sud je izvršio uvid u cjelokupni spis ovog suda pod poslovnim brojem P-931/2025, tj. u izvadak iz zemljišne knjige zk.ul. broj 180 k.o. Bujavica (list 6-8), u izvadak iz zemljišne knjige zk.ul. broj 97 k.o. Bujavica (list 9-11), u prijepis posjedovnog lista broj 176 k.o. Bujavica (list 12-19), u izvod iz katastarskog plana, Područni ured za katastar Požega, Odjel za katastar nekretnina Pakrac (list 20), u rješenje o nasljeđivanju iza pok. Dragana Bodegrajac (list 27-25), u povijest promjena na katastarskim česticama od 22. siječnja 2025. godine Područni ured za katastar Požega, Odjel za katastar nekretnina Pakrac (list 26-28), u sudsku praksu (list 32-38), u rješenje Komisije za arondaciju Općinske skupštine Pakrac od 28. svibnja 1982. godine (list 39-60), u dopunsko rješenje Komiteta za komunalne, stambene poslove, građevinarstvo i urbanizam, Uprava za imovinskopravne poslove, Općine Pakrac od 4. svibnja 1982. godine (list 61-63), u izvod iz matične knjige vjenčanih (list 64), u izvod iz matične knjige rođenih (list 65-69), u izvod iz matične knjige umrlih (list 70-76), u izjavu Josipa Jakovljeva iz Brezine od 10. lipnja 1982. godine (list 77), u uvjerenje Uprave za imovinskopravne poslove Općine Pakrac od 26. travnja 1982. godine (list 78), u uvjerenje Uprave za imovinskopravne poslove Općine Pakrac od 25. rujna 1978. godine (list 79), u uvjerenje Uprave za imovinskopravne poslove Općine Pakrac od 23. travnja 1979. godine (list 80), u Uvjerenje od 3. travnja 1979. godine (list 81), u Uvjerenje od 2. listopada 1978. godine (list 82), u Uvjerenje od 13. siječnja 1979. godine (list 83), u Uvjerenje od 18. siječnja 1979. godine (list 84), u izvod iz matične knjige rođenih (list 85), u Uvjerenje od 26. travnja 1982. godine (list 86), u kupoprodajni ugovor od 14. srpnja 1964. godine (list 87-89), u kupoprodajni ugovor od 22. lipnja 1964. godine (list 90-92), u izvadak iz zemljišne knjige – povijesni prikaz za zk.ul. broj 180 k.o. Bujavica (list 93-94), u izvadak iz zemljišne knjige – povijesni prikaz zk.ul. broj 97 (list 95-111), u dopis Grada Lipika od 3. travnja 2025. godine (list 113), u rješenje Z-6476/2025 ovoga suda, Stalne službe u Pakracu od 9. travnja 2025. godine (list 114-115), u rješenje ovoga suda, Stalne službe u Pakracu Z-3595/2025 od 20. listopada 2025. godine (list 116-121), u ZK izvadak zk.ul. broj 498 k.o. Bujavica (list 124-125), u zk.ul. broj 316 k.o. Bujavica (list 158-161), u zk.ul. broj 304 k.o. Bujavica (list 162-164), zk.ul. broj 347 k.o. Bujavica (list 165-168), zk.ul. broj 326 k.o. Bujavica (list 169-172), zk.ul. broj 399 k.o. Bujavica (list 173-176), u Geoportal (list 177), u povijest promjena na katastarskim česticama od 13. ožujka 2019. godine Područnog ureda a katastar Požega, Odjel za katastar nekretnina Pakrac (list 182-191).

Izveo dokaz saslušanjem svjedoka Sonje Tomašević (list 192-193), Dušanke Jovanović (list 193-194), Ivana Benčik (list 194-195), Milorada Buzdum (list 195-196), tuženika (list 196).

4. Izvedene dokaze sud je cijenio u smislu čl. 8. ZPP-a.

5. Predmet tužbenog zahtjeva tužitelja je utvrđenje da je nevaljani otpis predmetnih nekretnina sa imena i vlasništva tužitelja uz istovremenu uknjižbu prava vlasništva u korist tuženika, te utvrđenje da je tužitelj vlasnik predmetnih nekretnina i da se nalaže ispravak upisa u zemljišnim knjigama na način da se briše pravo

vlasništva tuženika na predmetnim nekretninama uz istovremeni upis prava vlasništva u korist tužitelja.

6. Među strankama nije sporno da tuženik dolazi upisan kao vlasnik predmetnih nekretnina a koji upis je izvršen temeljem rješenja Općinskog suda u Bjelovaru, Stalne službe u Pakracu u zemljišnoknjižnom ispravnom postupku pod poslovnim brojem Z-3595/2025 od 20. listopada 2025. godine a isto se utvrđuje uvidom u navedeno rješenje.

Iz obrazloženja istog rješenja proizlazi da je ZK sudac izveo određene dokaze, te da je na temelju izvedenih dokaza i to saslušanih svjedoka Ivana Benčik, Milorada Buzdum te predlagatelja a ovdje tuženika Joce Bodegrajac te ostalih materijalnih dokaza utvrdio da je tuženikov posjed zajedno sa njegovim pravnim prednikom a ocem Draganom Bodegrajac trajao oko 50 godina i da su ispunjeni uvjeti za stjecanje prava vlasništva nekretnina dosjelošću.

7. Tužitelj osporava navedeni upis smatrajući da nisu bili ispunjeni uvjeti za stjecanje prava vlasništva u korist tuženika ističući da, između ostalog, nisu bili ispunjeni uvjeti za stjecanje prava vlasništva tj. da tuženikov posjed zajedno sa svojim pravnim prednikom a ocem Draganom Bodegrajac nije imao potreban kvalitet za stjecanje prava vlasništva.

8. Da bi se utvrdilo da li su bili ispunjeni uvjeti za stjecanje prava vlasništva tuženika dosjelošću, u provedenom postupku izvršen je uvid u svu dokumentaciju koju je tužitelj dostavio u spis kao i saslušao svjedoke i tuženika.

9. Prema odredbi čl. 159. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 – u daljnjem tekstu: ZVDSP), dosjelošću se stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnik te stvari. Prema stavku 2. tog članka samostalni posjednik čiji je posjed nekretnine zakonit, istinit i pošten, stječe dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina neprekidnog posjedovanja, prema stavku 3. tog članka kojem je posjed barem pošten, protekom dvadeset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja dok će prema odredbi stavka 4. tog članka samostalni posjednik nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske, županija i jedinica lokalne samouprave i uprave dosjelošću steći pravo vlasništva ukoliko mu je samostalan posjed trajao dvostruko vrijeme od onoga iz stavka 2. i 3. tog članka.

10. Prema odredbi čl. 18. st. 1. ZVDSP posjed je zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj toga posjedovanja (pravo na posjed), posjed je istinit ako nije pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, ni zlouporabom povjerenja (st. 2.), dok je pošten posjed ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed (stavak 3.). Prema stavku 5. tog članka posjed se smatra poštenim osim ako se ne dokaže suprotno, dakle poštenje posjeda se pretpostavlja.

11. Dakle, u smislu citirane odredbe čl. 159. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima da bi samostalni posjednik stekao dosjelošću nekretnine

koje su u vlasništvu Republike Hrvatske nužno je da njegov posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme od onoga iz stavka 2. i 3. istoga članka, odnosno ako je posjednik nekretnine zakonit istinit i pošten dosjelošću će steći vlasništvo na nekretnini protekom 20 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, a ako je samostalni posjednik nekretnine barem pošten dosjelošću će steći vlasništvo te nekretnine protekom 40 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja pa je onda u postupku bilo nužno utvrditi kvalitet posjeda kao i to da li tužitelj ima potrebno vrijeme posjedovanja.

12. Cijeneći izvedene dokaze sud nalazi da nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 159. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugi stvarnim pravima za stjecanje prava vlasništva dosjelošću nekretnina koje su u vlasništvu Republike Hrvatske jer tužitelj nema potrebno vrijeme posjedovanja predmetnih nekretnina propisano zakonom.

13. Naime, uvidom u izvadak iz zemljišne knjige zk. ul. broj 180 k.o. Bujavica i to od 19. veljače 2025. godine utvrđuje se, da između ostalih, i kčbr. 517 oranica zovik sa 7013m^2, te kčbr. 516/1 oranica pakra sa 1982m^2, te kčbr. 516/2 oranica jovik sa 11509m^2 iz zk.ul. broj 97 k.o. Bujavica i to, dolazile su upisana kao vlasništvo Republike Hrvatske

14. Isto tako iz PL 176 k.o. Bujavica od 19. veljače 2025. godine predmetne nekretnine su bile upisane kao posjed Republike Hrvatske.

15. Iz izvoda iz katastarskog plana k.o. Bujavica utvrđuje se da su navedene kčbr. evidentirane u grafičkom prikazu katastarskog plana i da se nadovezuju jedna na drugu.

16. Uvidom u preslik rješenja o nasljeđivanju iza pok. Dragana Bodegrajac od 12. ožujka 2020. godine pod poslovnim brojem O-78/2020-2. utvrđuje se da je proveden ostavinski postupak, utvrđena ostavinska imovina i to nekretnine kojih je ostavitelj bio zemljišnoknjižni vlasnik kao i nekretnina kojih je bio vanknjižni vlasnik i to nekretnina upisanih u zk.ul. broj 134 k.o. Bujavica, kčbr. 264/1 i 264/4, te zk.ul. broj 158 k.o. Bujavica kčbr. 264/3, i da je njegovim nasljednikom kojem se uručuje ostavinska imovina u cijelosti utvrđen Joco Bodegrajac, pa se onda može zaključiti da predmetne nekretnine nisu bile predmetom ostavinske imovine kao vanknjižno vlasništvo.

17. Iz povijesti promjena na katastarskim česticama utvrđuje se da kčbr. 516/1, livada sa 1982 m2, kčbr. 516/2 oranica sa 4136m^2 i kčbr. 517 oranica sa 7103m^2, 1989. godine je bila kao posjed Bodegrajac Dragana (Jocinog) sve do 2007. godine kada se upisuje kao posjednik Republika Hrvatska.

Isto tako, proizlazi da Područni ured za katastar Požega, Odjel za katastar nekretnina Pakrac u svojoj arhivi ne posjeduje predmete prije domovinskog rata jer su uništeni uslijed ratnih događanja.

18. Uvidom u rješenje Općinske komisije za arondaciju Općine Pakrac od 28. svibnja 1982. godine kao i izvod iz matice vjenčanih i matice rođenih te uvjerenja Uprave za imovinskopravne poslove Općine Pakrac, utvrđuje se da je u navedeno vrijeme proveden postupak arondacije te da je doneseno rješenje da se zemljišta privatnih vlasnika pripoje zemljištu koje je tada pripadalo pravnoj osobi SOUR PIK

Nova Gradiška, Poljoprivreda Lipik, uz odgovarajuću naknadu te je tako pod rednim brojem 10. navedeno, između ostalog, i da kčbr. 516/1 oranica sa 551 čhv. upisana u zk.ul. broj 129 k.o. Bujavica na imenu i vlasništvu Milanović Nedeljka, Petra, Nikole i Svetozara, te se određuje naknada za pripojeno zemljište u novčanom iznosu od 4.160,00 dinara.

19. Uvidom u kupoprodajni ugovor od 14. srpnja 1964. godine, utvrđuje se da Grbić Draga iz Bujavice, prodaje svoje nekretnine upisane u zk.ul. broj 128 k.o. Bujavica i to kčbr. 516/2 oranica jovik sa 2kj, Poljoprivrednoj zadruzi Pakračka Poljana, te između ostalog, u točki 4. navedenog ugovora proizlazi da kupac stupa u posjed kupljenih nekretnina nakon što prodavatelj pobere ovogodišnje usjeve i da će poreze i ostale javne daće snositi kupac počevši od 1. siječnja 1964. godine.

20. Uvidom u kupoprodajni ugovor zaključen između Prodanović Sajke iz Novog Grabovca kao prodavatelja i Poljoprivredne zadruge Pakračka Poljana od 22. lipnja 1964. godine utvrđuje se da prodavatelj prodaje svoje nekretnine upisane u zk.ul. broj 148 k.o. Bujavica kčbr. 517 oranica zovik sa 1 jutro i 350 čhv., i da je između ostalog u točki 4. navedenog ugovora proizlazi da kupac stupa u posjed kupljenih nekretnina od 1. siječnja 1964. godine i da će poreze i ostale javne daće snositi kupac počevši od 1. siječnja 1964. godine, a iz izvatka iz zemljišne knjige – povijesni prikaz zk.ul. broj 180 k.o. Bujavica i to samo u odnosu na kčbr. 516/1 oranica pakra sa 1982m^2 i kčbr. 517 oranica zovik sa 7013m^2, utvrđuje se da su predmetni ugovori provedeni u zemljišnim knjigama i da su predmetne nekretnine uknjižene kao vlasništvo PIK Nova Gradiška OUR Lipik.

21. Uvidom u dopis Grada Lipik od 3. travnja 2025. godine a što se odnosi na predmetne kčbr. utvrđuje se da Grad Lipik a uvidom u evidenciju Programa raspolaganja poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu Republike Hrvatske za područje Grada Lipika, da se predmetne kčbr. nalaze u programu raspolaganja poljoprivrednim zemljištem i na koji program je Ministarstvo poljoprivrede dalo suglasnost 11. svibnja 2020. godine te je programom predviđen zakup poljoprivrednog zemljišta.

Isto tako proizlazi da Grad Lipik ne raspolaže dokumentacijom o sadašnjem raspolaganju predmetnim česticama a niti ima podatak o dosadašnjem raspolaganju te da u evidenciji nije pronađen podatak da se predmetne čestice ne nalaze niti u jednom ugovoru o zakupu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske.

22. Uvidom u zk.ul. broj 498 k.o. Bujavica utvrđuje se da na dan 2. studenog 2025. godine predmetne kčbr. su upisane kao vlasništvo Bodograjac Joce.

23. Uvidom u izvatke zk.ul. broj 316, 304, 347, 326, 399 sve k.o. Bujavica a koje nekretnine su pisane kao vlasništvo Republike Hrvatske kao i u Geoportal, vidljivo je da se predmetne kčbr. nalaze u blizini nekretnina koje su upisane kao vlasništvo Republike Hrvatske.

24. Iz očitovanja Odjela za katastar nekretnina Pakrac od 11. ožujka 2019. godine za k.o. Bujavica proizlazi da postoji pisana evidencija od 1959. godine a od 1989. godine postoji evidencija vođena u računalu. Starija evidencija i evidencija promjena uništena je u ratu tako da Ured ne može izdati podatke o pravnoj osnovi stjecanja posjeda. Pisani popis posjednika iz 1959. godine je uništen te je podatke

moguće dati od 1989. godine. Isto tako proizlazi da su očitovanje dali za druge nekretnine a ne predmetne nekretnine.

25. U postupku je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Sonje Tomašević, Dušanke Jovanović, Ivana Benčika, Milorada Buzdum te tuženika kao stranke.

26. Iz iskaza svjedoka Sonje Tomašević, proizlazi da poznaje tuženika, a poznavala je i roditelje od tuženika Dragana i Dragu, a iste je poznavala jer su isti bili u prijateljskim odnosima sa njezinim ujakom Đurom Benčik i od tuda su se oni upoznali jer je ona tamo dolazila i viđala ih. Poznaje ih prije rata, puno godina ranije i cijelo vrijeme ona živi u Brezinama, a tuženik i njegovi roditelji su živjeli u Lovskoj. Čula je od svoga oca da su obitelj tuženika na tom dijelu Bujavica imali svoju livade, a na tom dijelu su bile ogromne livade. To znade jer je ranije, s obzirom da šeta po prirodi i vozi bicikl, tako je puno puta kada je tuda prolazila preko rijeke Pakra i mosta, tamo je vidjela obitelj tuženika da obrađuju tu zemlju, a to je sve bilo prije rata. Zna da su obitelj tuženika obrađivali tamo livadu, ali ne može reći koja je to čestica, a na licu mjesta bi mogla pokazati o kojoj livadi se radi na kojoj je vidjela obitelj tuženika da je istu sušila. Osim toga, i njezini roditelji su na tom dijelu Bujevačkom sušili livade u najmu, tzv. na pola od ljudi koji su imali svoje livade i onda i od tuda znade jer je vidjela obitelj tuženika da suši livade. U pogledu oranica nema saznanja o korištenju. Druge ljude nije vidjela na toj livadi da suše osim obitelji tuženika. Zna da je postojalo nekada prezime Prodanović u selu Bujavica ali pod imenom Sajka Prodanović nikoga nije upoznala. Ne zna kako je obitelj tuženika počela koristiti te nekretnine, livade o kojima je pričala, ali su tamo bili. Nema saznanja ni da bi tamo bila na tom području poljoprivredne zadruge i da bi kupovali ili mijenjali, zna samo na tom dijelu gdje je vidjela obitelj tuženika gdje su sušili livade da su to bile privatne livade, vlasništvo privatnih osoba. Prije 5-6 godina je zadnji puta prolazila tuda i vidjela da je jedan dio zarastao, a jedan dio je obrađen, a u pogledu livada koje je nekada obrađivao tuženik mogu reći da su bile zapuštene. Tuženik je dolazio i obilazio te nekretnine, a i otac od tuženika. Može reći da je prvo koliko se sjeća vidjela tamo tuženika i njegovu obitelj na toj livadi negdje oko 1980-ih godina. Obitelj tuženika je u posjedu nekretnina jako davno, negdje od 1950-ih godina i to joj je iskazivao otac koji je bio u prijateljskim odnosima s ocem tuženika, a godište je bio 1932. Tuženika je najmanje dva puta godišnje vidjela da dođe u Lipik jer tuženik ima kuću u Lipiku. U nekom razgovoru došlo je do toga da joj je otac iskazivao da obitelj tuženika koristi tu livadu.

27. Iz iskaza svjedoka Dušanke Jovanović, proizlazi da poznaje tuženika i njegovu obitelj i to oca tuženika koji se zvao Dragan koji su živjeli u selu Lovska, u kojem je ona živjela i danas tamo živi, a obitelj tuženika je otišla u Srbiju. Njezina obitelj se bavila poljoprivredom, kao i obitelj tuženika. U selu nisu bili tako daleko, poznavali su se i znali su čija je koja zemlja od seljana. Išli su jedni drugim pomagati raditi. Što se tiče predmetnih nekretnina, znam gdje se nalaze i to se nalaze odmah kraj rijeke Pakre i odmah su tamo oranice i livade. Na licu mjesta te nekretnine su predstavljale jednu cjelinu i bilo je veliki komad površine, negdje oko 5 jutara i to su obrađivali obitelj tuženika. Iskazuje se da je ona udala u to selo 1979. godine i od kada je došla u to selo vidjela ih je da rade i to do 1991. kada su oni otišli i napustili to područje a zna da su to radili od ranije od 1950. otprilike i to su joj rekli svekar i svekrva jer su rođeni u tom selu i imaju saznanja i oni su imali zemlju u toj blizini. Nakon ovog rata te nekretnine su zapuštene i nitko ih ne obrađuje. Oni su imali svoje nekretnine otprilike

200-m dalje, koje su obrađivali. Nikoga drugog nije viđala na parceli osim obitelji tuženika a niti poslije ovog rata nitko nije obrađivao te nekretnine. Tuženik je dolazio i obilazio 3-4 puta godišnje tako da je obilazio i tu zemlju, onda je smatrala da je to zemlja tuženika i obitelji tuženika. Nema saznanja kako je obitelj tuženika ušla u posjed tih nekretnina. Nije čula da bi bilo Prodanovića u tom selu. Ima saznanja da je bio nekad tamo PIK Lipik, ali on je bio preko rijeke Pakre i Pik Lipik nije otkupljivao zemlju na tom području i ovo su bile sve privatne nekretnine, a to je sve bilo od seljana sela Lovske kada se prijeđe most pa do blizu Jagme. Na licu mjesta bi mogla pokazati o kojima nekretninama je iskazivala da su radili tuženici, a i sama je bila tamo prije 7-8 godina.

28. Iz iskaza svjedoka Ivana Benčik, proizlazi da tuženika poznaje, a poznavao je i njegovog oca, bili su u dobrim odnosima i pomagali jedni drugima jer su i jedni i drugi se bavili poljoprivredom jer su držali muzne krave. Njegovo selo je Brezine, koje je u blizini Bujavice i tako su jedni drugima pomagali jer su se bavili poljoprivredom. Stalno se bavio poljoprivredom i proizvodnjom mlijeka. Predmetne nekretnine se nalaze kada se ide iz Brezina, prijeđe se Pakra, skrene se lijevo niz Pakru, dođe se do brane i prijeko je zemlja od tuženika. Najprije su bile livade, a dalje oranice uz šumu. To je bila velika površina, ne zna tko su bili susjedi od njih. Koliko se sjeća, a s obzirom da je rođen 1967. ima sjećanje a to je sigurno 50 godina a i djeca su se nekada kupala u toj rijeci Pakri kod brane i viđao je obitelj tuženika da suši te livade, a i kupali su se zajedno sa ocem od tuženika u toj rijeci jer su tako ljudi se kupali, tako se je živjelo u to vrijeme jer se tada zemlja obrađivala ručno. Osim obitelji tuženika nije vidio nikoga drugoga da bi obrađivao tu zemlju i njegov otac Dragan. Nema saznanja kako su oni ušli u posjed tih nekretnina. Na tom dijelu nije bilo društvenog vlasništva, nego su preko rijeke Pakre rađeni blokovi. Nema saznanja da bi na ovom dijelu PIK Lipik otkupljivao zemlju, već zna da su preko brane rađeni blokovi i to je onda bilo državno vlasništvo. Još uvijek postoji PIK Lipik koji obrađuje zemlju ali samo preko rijeke Pakre i obrađuju zemlju kao i do sada. Preko rijeke Pakre imaju ljudi koji su dobili zemlju u zakup od države, a i on ima isto zemlju u zakupu od države, ali malo dalje, ne na tom dijelu gdje su predmetne nekretnine. Nije čuo za ime Sajku Prodanović, ali je znao da je bilo prezime Prodanović u Bujavici. Koliko je njemu poznato, obitelj tuženika nitko nije osporavao ili omeo u korištenju tih nekretnina. Na licu mjesta bi mogao pokazati o kojim nekretninama je iskazivao. Predmetne nekretnine su sada zarasle i ne obrađuju se od 1990.godina tako da je to zaraslo u šumu. Tuženik obiđe te nekretnine kada dođe i on ga odveze da vidi te nekretnine. Ima saznanja da je država uzela te nekretnine koje su bile uz šumu od ranijih ljudi koji su to koristili, odnosno to Šumarija koristi. Ne zna temeljem čega su oni počeli koristiti, a sve je to vidio na Geoportalu. Ne zna za ime i prezime Grgić Draga, a niti je čuo za to ime i prezime. Na tom području gdje je tuženik koristio nekretnine zajedno sa svojom obitelji, država nikada nije bila u posjedu.

29. Iz iskaza svjedoka Milorada Buzdum, proizlazi da poznaje tuženika i njegovu obitelj jer je nekada za njegovu obitelj vršio usluge kombajniranja jer je imao kombajn za žito i kukuruz i upravo je na tim nekretninama vršio usluge kombajniranja, a na obavljanje tih poslova zvao ga je tuženik ili njegov otac jer su zajedno živjeli, a otac od tuženika se zvao Dragan. Predmetne nekretnine gdje je on vršio usluge kombajniranja se nalaze između Bujavice i Brezina. Ide se cestom do Bujavice, prijeđe se Pakra i odmah lijevo se skrene i uz Pakru su onda te zemlje. Bilo je tamo livada a

iza su bile oranice koje su sijele pšenice i kukuruz i upravo na tim oranicama je vršio kombajniranje. Negdje oko par jutara je bilo oranice na kojoj je vršio kombajniranje, a išao je više puta, počeo je raditi usluge kombajniranja negdje 1980-ih godina i onda je to svake godine radio, oni nisu imali kombajn, a skoro su do rata radili to. Oni su tu zemlju radili i on je mislio i znao da je to zemlja od tuženika. Ne zna da je tamo bilo društveno ili državno vlasništvo jer su tamo radili tuženici i nisu mu pričali kako su došli do tih nekretnina jer o tome nisu pričali već su dogovorili poslove kombajniranja nakon što se isto napravilo isto su platili. I on osobno je imao imanje u Bujavici i tamo je dolazio i onda je u ratu uništeno tako da je to prodao, i ne ide tamo jedino što nekada prođe. Te zemlje su sada zapuštene, nekada je nešto malo krčio ali nešto je krčio i svjedok koji je saslušan Ivo Benčik, međutim sada je to zapušteno. PIK Lipik je imao svoje nekretnine do rijeke Pakre, a preko Pakre nije bilo. Ne zna da li je PIK kupovao zemlju i od fizičkih osoba s ove strane Pakre, odnosno na tom dijelu nije kupovao već na dijelu preko Pakre. Čuo je za ime Prodanović Savka, ali ne zna o tome da li je ona tamo imala zemlju, a ne zna niti za Grbić Dragu da li je ona imala tamo zemlju. Čuo je za to ime i prezime, ali ne zna da li su oni imali tamo zemlju. Nije mu poznato ime i prezime Milanović Nedeljko. Ima saznanja da je PIK Lipik kupovao zemlju do rijeke Pakre jer je nekada radio kao vozač u PIK Lipik, bio je vozač direktora i upravo je i vozio direktora i inženjere koji su kupovali tu zemlju.

30. Iz iskaza tuženika Joce Bodegrajac, proizlazi da predmetne nekretnine se nalaze kada se dođe do rijeke Pakre, prijeđe se Pakra iz Brezina i ide se lijevo nasipom i s desne strane preko puta brane, livade i oranice, te tri parcele su jedna do druge u cjelini, misli da ima 5 jutara. Ne zna tko su bili susjedi, ali je zapravo tu zemlju najviše obrađivao njegov otac koji se zvao Dragan, a zapravo s obzirom da je rođen 1972. išao je u srednju školu u Kutinu tako da je samo dolazio roditeljima pomagati koliko je stigao, ali glavni posao je vodio pokojni otac, tako da se sada ne može očitovati koji su bili susjedi. Nema saznanja kako je njegov otac došao u posjed predmetnih nekretnina, ali je njegov otac pričao da je i djed koristio tu nekretninu i da su oni to obrađivali, nekada i ručno. Osobno nije poznavao Sajku Prodanović, ali zna da je bilo Prodanovića u toj Bujavici, a njihovo selo je Lovska, u kojem su oni živjeli. Ne zna niti da li je bilo ljudi pod prezimenom Grgića. S obzirom na svoje godine života od 80-ih godina može reći posve sigurno da je otac radio tu zemlju, i samo on, nitko ga nije ometao i tako je bilo do rata 1991. Koliko je njemu poznato na tom dijelu nakon rijeke Pakre su bile sve privatne parcele i PIK Lipik nije imao svoje nekretnine, već sa druge strane, preko rijeke su bile table kao kompleksi koje je radi PIK. Ne može se očitovati da li je PIK Lipik otkupljivao zemlju od fizičkih osoba. Poslije rata njegov otac je dolazio na te nekretnine i počeo krčiti, međutim koliko je on krčio toliko je narasla šikara i tada je odustao. Kasnije je otac obilazio to i otac je umro 2019. a otac je bio 2018. obilazio to. Njegov otac je imao u svom vlasništvu nekretnine u selu Lovska, kuća i zemlja i to je prodao za svoga života, tako da nije ništa naslijedio, odnosno naslijedio je kuću u Lipiku. Misli da su i ove nekretnine koje su predmet postupka bile navedene u ostavinskom postupku iza njegovog pokojnog oca. Poslije smrti njegovog oca je utvrdio da predmetne nekretnine se ne vode u zemljišnih knjigama u vlasništvu njegovog oca već u katastru i onda je krenuo u postupak kako bi se upisao kao vlasnik jer su uvijek smatrali da su to njihove nekretnine i upravo je on pokrenuo postupak koji je prethodio ovome kod suda u Pakracu temeljem kojeg postupka je on upisan kao vlasnik. Iznad tih nekretnina ima šuma, ne zna čija je. Predmetne nekretnine samo

obilazi, a kada se završi ovaj postupak dogovorit će krčenje ako bude postupak u njegovu korist.

31. Cijeneći izvedene dokaze, i to iskaz svjedoka Sonje Tomašević koja iskazuje da je tuženik zajedno sa svojim pravnim prednicima bio u posjedu predmetnih nekretnina od 1980. godine jer ga je osobno vidjela na tim livadama kada je šetala dok o posjedovanju istih za raniji period nema neposrednih saznanja već po kazivanju svoga oca.

Isto tako, svjedok Dušanka Jovanović iskazuje da ima saznanja o posjedovanju predmetnih nekretnina od strane tuženika i njegovih pravnih prednika od 1979. godine, dok svjedok Ivan Benčik ima saznanje 50 godina računajući od vremena iskazivanja, a s obzirom da je rođen 1967. godine onda se može zaključiti da bi mogao imati saznanje od 1977. godine s obzirom da bi tada imao 10 godina.

Svjedok Milorad Buzdum iskazuje da ima saznanje o korištenju predmetnih nekretnina od strane tuženika i njegovih pravnih prednika od 1980. godine.

Stoga, sud nalazi da nisu ispunjeni uvjeti za stjecanje prava vlasništva dosjelošću u smislu čl. 159. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima kada se posjed smatra poštenim i da je za posjed potrebno 40 godina posjedovanja nekretnine s obzirom da nije prošlo 40 godina, pa sve do 17. studenog 1999. godine kada su još uvijek bile na snazi odredbe ZVDSP-a kojima je bilo propisano da rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. godine bile društveno vlasništvo se računa i vrijeme posjedovanja proteklo i prije toga dana, s obzirom da nije prošlo 40 godina, već je prošlo 20 godina odnosno 19 godina prema iskazivanju gore navedenih svjedoka.

32. Naime, sud nalazi da tuženik nema pravni osnov temeljem kojeg su njegovi pravni prednici ušli u posjed predmetnih nekretnina pa onda i u situaciji da su isti bili u posjedu isti se mogu smatrati samo poštenim posjednicima s obzirom da se u smislu čl. 18. st. 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima posjed smatra poštenim ako se ne dokaže suprotno.

33. Tuženik u svom iskazu tvrdi da su u posjedu bili njegovi pravni prednici posve sigurno od 1980-ih godina s obzirom da je rođen 1972. godine pa otuda ima sjećanje o posjedovanju predmetnih nekretnina, da bi u odgovoru na tužbu iskazao da njegovi pravni prednici otac i djed sporne nekretnine uživaju i koriste od 50-ih godina prošlog stoljeća.

34. Međutim, te tvrdnje tuženika se ne mogu prihvatiti kao vjerodostojne s obzirom da iz dokumentacije to ne proizlazi jer upravo iz dostavljenog kupoprodajnog ugovora broj 1605/64 od 14. srpnja 1964. godine proizlazi da kčbr. 516/2 oranica jovik sa 2 kj, upisanu u zk.ul. broj 128 k.o. Bujavica prodaje Grbić Draga iz Bujavice kupcu Poljoprivrednoj zadruzi Pakračka Poljana te u točki IV istoga ugovora stranke su ugovorile da kupac stupa u posjed kupljenih nekretnina nakon što prodavatelj pobere ovogodišnje usjeve. Dakle, pa se onda posve može sigurno zaključiti da do 1964. godine tuženik nije bio u posjedu predmetne nekretnine.

Isto tako, iz kupoprodajnog ugovora broj Z-2120/64 od 22. lipnja 1964. godine proizlazi da Prodanović Sajka iz Novog Grabovca prodaje nekretnine upisane u zk.ul. broj 148 k.o. Bujavica, kčbr. 517 oranica zovik sa 1 jutro i 350 čhv. te u točki IV istoga

ugovora je ugovoreno da kupac stupa u posjed kupljenih nekretnina 1. siječnja 1964. godine, pa onda sud zaključuje da tuženik nije mogao biti u posjedu 1964. godine.

35. U odnosu na kčbr. 516/1 oranica sa 551 čhv. upisane u zk.ul. broj 129 k.o. Bujavica, uvidom u rješenje Općinske komisije za arondaciju od 28. svibnja 1982. godine Općine Pakrac, utvrđuje se da u točki X navedenog rješenja je navedeno da između ostalih, predmetna kčbr. se otpisuje sa imena i vlasništva Milanović Nedeljka, Petra i Svetozara za naknadu te se iste pripajaju SOUR PIK Nova Gradiška.

Dakle, u odnosu na predmetnu kčbr. može se reći da je ista bila u posjedu obitelji Milanović a ne tuženika i njegovih pravnih prednika.

36. Stoga, i pod pretpostavkom da je tuženik predmetne čestice koristio kako to iskazuju svjedoci Sonja Tomašević, Dušanka Jovanović, Ivan Benčik onda sigurno tuženik nema potrebno vrijeme posjedovanja koje je potrebno da bi se stekle nekretnine u vlasništvo koje su nekada bile društveno vlasništvo s obzirom da nije protekao rok od 40 godina.

37. Odredbama čl. 160. st. 2. ZVDSP u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava se i vrijeme za koje su prednici sadašnjeg posjednika neprekidno posjedovali predmetnu nekretninu, a koji je posjed imao obilježja propisana odredbom čl. 159. ZVDSP.

38. Odredbom čl. 388. st. 4 ZVDSP/96 (u izvornom tekstu) bilo je propisano da se u rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. godine bile u društvenom vlasništvu računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije tog dana.

Odlukom ustavnog suda RH broj U-I-57/1997, U-I-235/1997, U-I-237/1997, U-I-1053/1997, U-I-1054/1997 od 17. studenog 1999. godine ukinuta je odredba čl. 388. st. 4. ZVDSP/96 ex nunc učinkom, a odredbom čl. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima NN 114/01 u čl. 388. ZVDSP iza stavka 3. dodan je novi stavak 4. prema kojem se u rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. godine bile u društvenom vlasništvu kao i za stjecanje stvarnih prava na tim nekretninama dosjelošću ne računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije tog dana.

Isto tako, odredbom članka 388. st. 2. ZVDSP-a propisano je da se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu tog Zakona prosuđuju prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka. Ako su rokovi koji su za stjecanje stvarnih prava određeni tim Zakonom počeli teći prije njegovoga stupanja na snagu, dakle prije 1. siječnja 1997., tada oni nastavljaju teći sukladno čl. 388. st. 2. ZVDSP, ali ne dulje nego što bi trebao isteći rok određen odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ako bi počeo teći u trenutku njegovoga stupanja na snagu (čl. 388. st. 3. ZVDSP).

39. Prema izvornoj odredbi čl. 388. st 4. ZVDSP/96) u rok za stjecanje dosjelošću nekretnine koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu kao i u rok za stjecanje prava na tim nekretninama dosjelošću, računa se i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga dana. Navedena odredba je bila na snazi od 1. siječnja 1997. do 17. studenog 1999. a koja je ukinuta odlukom Ustavnog suda od 17. studenog 1999. godine U-I-58/1997, U-I235/1997, U-I-237/1997, U-I-1053/1997, U-I-1054/1997,

a koja je objavljena 14. prosinca 1999. godine, nakon čega se vrijeme posjedovanja prije 8. listopada 1991. u pogledu stjecanja prava vlasništva dosjelošću više nije moglo uračunavati u rok dosjelosti.

40. S obzirom na navedeno, sud zaključuje da je za konkretan slučaj mjerodavna je odredba čl. 159. st. 4. ZVDSP u vezi sa stavkom 2. i 3. tog članka prema kojoj je za stjecanje prava vlasništva dosjelošću potrebno da posjed traje najmanje 40 godina.

41. U smislu odredbi čl. 159. st. 4. u vezi s čl. 159. st. 2. i st. 3. ZVDSP, ovaj sud zaključuje da rok dosjelosti u konkretnom slučaju bi trebao početi teći od najranije od 1979. godine prema iskazu svjedoka Dušanke Jovanović odnosno od 1980. godine prema iskazu Sonje Tomašević, od kada bi se moglo smatrati da je pravni prednik tuženika u poštenom posjedu, pa onda računajući do 17. studenog 1999. godine nije protekao rok od 40 godine već je protekao rok od 20 godina odnosno 19 godina.

42. Kako je navedena izvorna odredba čl. 388. st. 4. ZVDSP/96 ukinuta odnosno nije više na snazi, i to od 17. studenog 1999., ta zakonska odredba, nakon tog dana, ne može više niti proizvoditi nikakve pravne učinke pa se onda rok dosjelosti ne računa do dana podnošenja tužbe već do 17. studenog 1999. godine.

Tuženik bi, u kontekstu navedenih bitnih činjenica, pravo vlasništva na temelju dosjelosti jedino mogao steći ukoliko bi isključivo do toga dana sve pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću bile ispunjene, pa s obzirom da do tog dana nije protekao zakonski rok od 40 godine koji je potreban za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, pa onda sud utvrđuje da je bio nevaljan otpis i da su ispunjeni uvjeti da se može izvršiti ispravak upisa u zemljišnim knjigama na način da se briše pravo vlasništva tuženika na predmetnim nekretninama uz istovremeni upis prava vlasništva u korist tužitelja, u smislu čl. 159. st. 4. u vezi s čl. 159. st. 2. i st. 3. ZVDSP, pa je odlučio kao u izreci.

43. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. st. 1. i ZPP-a, pa s obzirom da je tuženik izgubio u parnici, dužan je tužitelju nadoknaditi troškove postupka.

Pri odlučivanju koji će se troškovi priznati tužitelju, sud je u smislu članka 155. st. 1. ZPP-a, priznao samo one troškove koji su bili neophodno potrebni za vođenje ovoga postupka, a imajući u vidu vrijednost predmeta spora prilikom poduzete pojedine parnične radnje kao i vrijednost boda.

Sud je tužitelju priznao trošak za sastav tužbe 200,00€, za sastav podneska od 12. svibnja 2026. godine 200,00€, za zastupanje na pripremnom ročištu 14. svibnja 2025. godine 200,00€ i za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu 14. rujna 2026. godine 200,00€, ili ukupno 800,00€ zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, pa je sud naložio tuženiku da navedeni trošak nadoknadi tužitelju u roku od 15 dana.

U Grubišnom Polju, 29. listopada 2026. godine

S u t k i n j a :

Milka Katić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :
Protiv ove presude stranke imaju pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana i to računajući od dana objave i uručenja presude tj. od 29. listopada 2026. godine. Žalba se izjavljuje pismeno u tri primjerka ovome sudu, a o podnesenoj žalbi rješava nadležni sud drugog stupnja.

Broj zapisa: **9-3088f-5fcae**

Kontrolni broj: **0f118-fb4b4-a8e46**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

MILKA KATIĆ

Elektronički potpisano: 29.10.2026T12:11:12 (UTC:2026-10-29T11:11:12Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: acc87c2b-64fa-4f08-acb8-f6b881dfabc2

Općinski sud u Bjelovaru